

blot vi freder Fisken, saa at der bliver mange Fisk: At andre saa faar den, maa jeg finde mig i og være tilfreds endda. Det nytter ikke at sige til Fiskerne: I skal være nøjsomme og være tilfredse med, at man ved en forøget Fredning skaber Mulighed for en større Fiskemængde, naar Fiskerne ikke kan faa Lejlighed til at fange disse Fisk.

For øvrigt synes jeg, at de ærede Medlemmer, som har angrebet Flertallets Forslag, ikke er meget konsekvent, naar de ikke samtidig har kritiseret Ændringsforslaget angaaende Fiskeriet i Skive og Hjarbæk Fjorde. Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) er jo Modstander af Flertallets Forslag, men han har været en varm Tilhænger af, at der ingen Fredning skulde være oppe i Skive og Hjarbæk Fjorde, dér skulde de have Lov til at fiske Laks og Ørred hele Aaret rundt, ogsaa i Yngletiden. Han forsvarer sin Stilling med at sige, at deroppe udsætter man Yngel i betydelige Mængder, og at man dér skal have Lov til at fange Laks og Ørred hele Aaret rundt, ogsaa ud fra den Betragtning, at der bliver udsat en Mængde Yngel. Vi har nu foreslaaet 30,000 Kr. til Udsættelse af Yngel, og, som jeg sagde før, hvis dette Beløb skulde være for ringe, vil det uden Tvivl ikke møde Modstand her paa Rigsdagen, hvis der kom Forslag om at forøge det f. Eks. til 60,000 Kr. Hvis man derfor ved en Fredningstid, der begynder den 10. November, skulde mene det nødvendigt at udsætte Yngel i større Mængder end hidtil, tror jeg, man kan finde Midler dertil, og Fiskeriet vil som Følge deraf ikke lide nævneværdig Skade.

Der fremføres ogsaa en anden Anke mod, at man sætter Fredningstidens Begyndelse til den 10. November. Det er den, at i Fjor vedtog man Loven om Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaen, hvor Fredningstidens Begyndelse er fastsat til 1. November, og saa siger man: Af Hensyn til Kontrollen maa Fredningstiden være ens. Man kan ikke have en Fredningstid oppe i Randers Fjord og Gudenaen, som begynder 1. November, og andre Steder en, som indtræder den 10. November, thi saa kan man ikke gennemføre en effektiv Kontrol. Jeg sagde i Fjor, da vi behandlede den nævnte Lov, at Kontrollen nogenlunde maatte indrette sig efter Forholdene, Fiskeriet skal ikke indrette sig efter Kontrollen. Men jeg vil spørge de ærede Medlemmer: Hvorledes opnaar man en effektiv Kontrol, naar der i Lovforsla-

gets § 15, næstsidste Stykke, staar: „Ved Vedtægt kan de i denne Paragraf fastsatte Mindstemaal forhøjes, men ikke nedsættes, og de i Paragraffen fastsatte Fredningstider udvides, men ikke forskydes eller afkortes“. Man kan altsaa ved en Vedtægt udvide Fredningstiden for Laks og Ørred til at gælde f. Eks. fra 15. Oktober til 31. December. Hvis Loven saa fastslaar, at i Almindelighed er Fredningstiden fra 1. November til 31. December, vil jeg spørge de ærede Medlemmer: Hvorledes opnaar man saa en mere effektiv Kontrol end den, man kan føre, naar man et Sted har en Fredningstid fra 1. November og et andet Sted fra 10. November? I Henhold til Lovens Bestemmelser kan Fredningstiden blive forskellig. Det kan vi ikke forhindre, thi ved en Vedtægt kan man lave forskellige Fredningstider, og den effektive Kontrol, her tales om, vil da ikke eksistere. Af disse Grunde ser jeg ikke nogen Hindring for at stemme for Flertallets Ændringsforslag under Nr. 14, og jeg maa derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Forslag.

Vilhelm Rasmussen: Jeg skal ikke trætte de ærede Medlemmer med nogen lang Udvikling, men det forekommer mig dog, at et Par af de Bemærkninger, den ærede Ordfører gjorde, nok kan gøre det rimeligt, at jeg siger nogle Ord. Den ærede Ordfører sagde, at der, naar man skal lovgive om Fiskeriet, tilsyneladende altid kommer en Konflikt imellem Videnskaben og Fiskeriet. Det er ikke noget mærkværdigt Fænomen, at det, det ærede Medlem kalder „Videnskaben“, i vore Dage begynder at melde sig, naar man drøfter Lovgivning for et praktisk Erhverv, for vi behøver blot at se hen til vort Landbrug og til saa mange andre praktiske Erhverv, som paa et meget tidligt Tidspunkt er kommet til at staa i et intimt Forhold til den videnskabelige Forskning, for at se, at det fremmer det praktiske Erhverv i overordentlig høj Grad, naar det virkelig staar i Forbindelse med Videnskaben, det vil sige med den rigtige Erkendelse af Forholdene. Hvis det derfor forholder sig saaledes, at jeg har haft det Held at være Talsmand for Videnskaben, bør det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) paa Forhaand kapitulere, thi det vil sige, hvis han har Ret, at det er rigtige Synsmaader, uigendriveligt rigtige Synsmaader, jeg har gjort gældende, medens det andet kun er den borgerlige Erfaring, der sommetider er rigtig, men ikke altid er rigtig.